

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 26 września 2006 r. w sprawie R 355/2006-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający paletę składającą się z wydłużonej prostokątnej platformy lub podstawy oraz równie wydłużonego kołnierza ozdobionego trójkątnymi otworami, pozostających względem siebie pod kątem 90 stopni, dla towarów i usług z klas 6, 7, 16, 20, 35, 39 i 42 — zgłoszenie nr 4 073 748

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, z uwagi na to, że znak towarowy ma dostatecznie odróżniający charakter, aby mógł być zarejestrowany.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2006 r. — Inter-IKEA przeciwko OHIM (wyobrażenie palety)

(Sprawa T-390/06)

(2007/C 20/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Gulliksson)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 26 września 2006 r. w sprawie R 356/2006-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający paletę składającą się z wydłużonej prostokątnej platformy lub podstawy oraz równie wydłużonego kołnierza, ozdobionych okrągłymi otworami, pozostających względem siebie pod kątem 90 stopni, dla towarów i usług z klas 6, 7, 16, 20, 35, 39 i 42 — zgłoszenie nr 4 073 722

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, z uwagi na to, że znak towarowy ma dostatecznie odróżniający charakter, aby mógł być zarejestrowany.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2006 r. — Makhteshim Agan Holding i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-393/06)

(2007/C 20/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Makhteshim Agan Holding BV (Amsterdam, Niemcy), Makhteshim Agan Italia Srl (Bergamo, Włochy) i Magan Italia Srl (Bergamo, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji D/531125 Komisji z dnia 12 października 2006 r.;
- nakazanie pozwanej zastosowania się do ciężących na niej obowiązków wynikających z prawa wspólnotowego oraz dokonania oceny i wykorzystania wszelkich dostępnych danych, w tym uzyskanych na podstawie badań na ludziach, w celu zapewnienia włączenia azynfosu metylowego do załącznika I do dyrektywy;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze skierowanej do Sądu Pierwszej Instancji skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji D/531125 zawartej w piśmie z dnia 12 października 2006 r. i adresowanej do agencji państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy odpowiedzialnego, w ramach dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (zwanej dalej „dyrektywą” (!)), za dokonanie oceny substancji czynnej azynfosu metylowego; w piśmie tym pozwana wskazuje, że nie podejmie decyzji w sprawie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu i włączenia omawianej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy oraz że w braku akceptacji na poziomie wspólnotowym w terminie ustalonym w art. 8 ust. 2 dyrektywy nie będzie już podstawy prawnej dla utrzymania tej substancji na rynku.

Skarżące twierdzą, że zaskarżona decyzja stanowi *de facto* i *de jure* zakaz obejmujący azynfos metylowy, gdyż jednoznacznie wskazuje, że nie zostanie podjęta żadna decyzja w sprawie włączenia tej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy i że jej celem jest doprowadzenie, przez beczynność pozwanej aż do upływu terminu wyznaczonego do udzielenia zezwolenia na dopuszczenie do obrotu, do zakazu wprowadzania azynfosu metylowego do obrotu.

Skarżące podnoszą następnie, że zaskarżona decyzja narusza ich prawo do tego, aby omawiana substancja została poddana rzetelnemu badaniu, w świetle przedłożonych przez nie badań naukowych przeprowadzonych zgodnie z regułami sztuki. Co więcej, pozbawiając skarżące prawa do ponownej rejestracji ich produktów i kontynuowania wprowadzania ich do obrotu w państwach członkowskich pozwana miała naruszyć zasadę proporcjonalności oraz ich prawo podstawowe wykonywania zawodu, naruszając tym samym ich prawo własności.

Ponadto, skarżące utrzymują, że zaskarżona decyzja jest dotknięta poważnymi brakami proceduralnymi. W szczególności brak inicjatywy ze strony pozwanej w zakresie propozycji włączenia azynfosu metylowego do załącznika I do dyrektywy oraz zakaz wprowadzania do obrotu, do którego zamierza

doprowadzić przez swoją beczynność, naruszają art. 5 ust. 2 decyzji Rady nr 1999/468/WE ⁽¹⁾ i art. 8 ust. 2 dyrektywy.

Wreszcie, jeżeli Sąd miałby uznać, że zaskarżona decyzja nie jest aktem podlegającym zaskarżeniu na mocy art. 230 akapit czwarty WE, skarżące twierdzą, że ich skarga powinna i tak zostać uznana za dopuszczalną na mocy art. 232 WE, gdyż beczynność pozwanej jest niezgodna z prawem.

⁽¹⁾ Dz.U. 1991 L 230, str. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, Dz.U. L 184, str. 23.